

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, a 2011. év május hó 19. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Heves Megyei Bíróság 1.B.383/2009/24. számú ítéletét I. rendű vádlottal szemben annyiban változtatja meg, hogy a 2 (kettő) év börtönbüntetés végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés egyidejű mellőzésével.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. rendű vádlottal szemben helybenhagyja.

Az I. rendű vádlott köteles a másodfokú eljárás során felmerült 6.800,- (hatezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Heves Megyei Bíróság a 2010. év március hó 17. napján kelt 1.B.383/2009/24. számú ítéletével az I. r. vádlottat testi sértés büntette (Btk. 170. § (1) és (5) bekezdés I. fordulata) és társtettesként elkövetett garázdaság büntette (Btk. 271. § (1) és (2) bekezdés a/ pontja) miatt halmazati büntetésként 2 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Kötelezte az I. r. vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a járulékos kérdésekről, így az elkövetés eszközeit elkobozta, míg a további értéktelen bűnjelek lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el.

Az ítélet ellen az I. r. vádlott és védője jelentett be fellebbezést az életveszélyt okozó testi sértés büntetében való bűnösség megállapítása miatt, felmentésért és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

A Heves Megyei Bíróság ítélete a II. r., a III. r., a IV. r., az V. r., a VI. r., a VII. r., a VIII. r., a IX. r. és a X. r. vádlottakkal szemben első fokon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.456/2010/1. számú átiratában a bejelentett fellebbezést alaptalannak tartotta. Az átirat szerint a megyei bíróság a perrendi szabályokat betartotta, a tényállást felderítette, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, indokolási kötelezettségének eleget tett.

Álláspontja szerint a felmentést célzó védelmi fellebbezés a bíróságnak a bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadja, ez azonban a tényálláshoz kötöttség folytán nem vezethet eredményre, mivel a tényállás megalapozott.

Az I. r. vádlott bűnösségének megállapítása okszerű, a cselekményeit törvényesen minősítette az elsőfokú bíróság. A kiszabott fő- és mellékbüntetést megfelelő mértékűnek tartotta, annak lényeges enyhítését nem látta indokoltnak, ezért a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A védő a fellebbezését a nyilvános ülésen fenntartotta, és elsődlegesen az életveszélyt okozó testi sértés büntette alóli felmentésre és ennek megfelelően enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt. Másodlagosan a büntetés enyhítését, a kiszabott szabadságvesztés felfüggesztését kérte, abban az esetben is, amennyiben a felmentésre irányuló kérelme nem vezetne eredményre.

A védő álláspontja szerint nem volt egyértelmű, hogy ki, kit bántalmazott, így az sem bizonyított, hogy az I. r. vádlott okozta az életveszélyes sérülést. Kérte nagyobb nyomatékkel értékelni védence javára az ellenérdekű vádlotti kör közrehatását, azt, hogy az ütlegekkel ez a társaság volt felszerelve és nem az I. r. vádlott (illetve a két társa).

Az I. r. vádlott utolsó szó jogán lényegében jogos védelmi helyzet fennállására hivatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslat alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Heves Megyei Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárásában a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit maradéktalanul megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a szükséges bizonyítást lefolytatta, a beszerzett bizonyítékokat mérlegelte, erről részletesen számot adott, indokolási kötelezettségét teljesítette.

Mindössze annyiban kell az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjában foglaltakra alapítottnak kiegészíteni - a beszerzett erkölcsi bizonyítvány alapján -, hogy:

- Az I. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2008. év december hó 11. napján jogerős 8.B.XIV.27.480/2008/2. számú határozatával bűnsegédként elkövetett lopás büntette miatt 40 nap közérdekű munkára ítélte. Elkövetési idő: 2004. év szeptember hó 29. napja.

Ekként az elsőfokú bíróság ítélete mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

A Heves Megyei Bíróság a tényállását elsősorban az I. r. vádlott, valamint a II. r. és a III. r. vádlottak vallomásaira, részben a további vádlotti vallomásokra, a tanúk

vallomásaira, az igazságügyi orvos szakértői véleményekben foglaltakra, illetve a szakértőnek a tárgyaláson tett nyilatkozatára, a rendőri jelentésekre, a helyszíni szemle jegyzőkönyvére és fényképmelléleteire, a vádlottak sérüléséről kiállított orvosi látteleletekre és az egyéb okirati bizonyítékokra alapította.

Az I. r. vádlott a nyomozás során az életveszélyes sérülés okozására is kiterjedő beismerő vallomást tett, utóbb ezen részében vallomását megváltoztatta, azonban az egyértelműen megállapítható volt, hogy az I. r. vádlottnál volt az a vascső, amely az igazságügyi orvos szakértői vélemény szerint is elsősorban alkalmas volt az életveszélyes sérülés okozására. Az elsőfokú bíróság e körben (is) helyes mérlegeléssel állapította meg tényállását, azt, hogy az I. r. vádlott okozta a X. r. vádlott életveszélyes sérülését.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és törvényes a cselekmény jogi minősítése is.

Valamennyi vádlott - így az I. r. vádlott is - a kölcsönös bántalmazás során egyaránt a jogtalanság talaján állt, ezért a jogos védelmi helyzet alappal nem merülhetett fel.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta, azonban a büntetett előélet esetében figyelmen kívül hagyta, hogy korábban az I. r. vádlott kifejezetten vagyon elleni bűncselekmények miatt került elítélésre, míg a jelen eljárás tárgyát képező személy elleni, erőszakos bűncselekmények miatt nem volt büntetve. Értékelés nélkül maradt az ellenérdekű vádlotti kör jelentősebb mértékű közrehatása, figyelemmel arra, hogy ez a csoport volt az amely magához vette a különféle ütlegeket, eszközöket, míg az I. r. vádlott kezdeményező szerepe verbális volt, de azt is megelőzte a feleségét ért sérelem.

A verekedés során használt eszközöket az I. r. vádlott (illetve társai) már a jelentős túlerőben lévő, és rájuk támadó másik vádlotti körtől vette el.

További enyhítő körülmény, hogy az I. r. vádlott időközben életmódot váltott, munkába állt (elköltözött), újabb eljárás nem indult ellene.

Erre tekintettel az ítéletábla lehetőséget látott a kiszabott szabadságvesztés büntetés maximális időtartamra történő felfüggesztésére a Btk. 89. § (1)-(3) bekezdései alapján.

A főbüntetés felfüggesztésére tekintettel a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzte az ítéletábla.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábla a Heves Megyei Bíróság ítéletét a Be. 372. §-a alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Kötelezte az I. r. vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 338. § (1) és a Be. 381. § (1) bekezdése alapján.

Budapest, 2011. év május hó 19. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Heves Megyei Bíróság 1.B.383/2009/24. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.213/2010/6. számú ítéletében írt változtatással az I. r. vádlottal szemben jogerős és a fel nem függesztett részében végrehajtható!

Budapest, 2011. év május hó 19. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő